

nauk dobré; zato ki so zavolj svoje kratkovidnosti vodeno vgledalo našiga želodca za bel kamen imeli. — Ja mojiga govorjenja bi ne bilo konca, ko bi ti hotel vse časti in hvale popisovati, ki jih od ljudi ali zavolj naših naukov, ali zavolj naše pripomoči k večim zaslužku prejemljemo. —

(Konec sledi.)

Staroznanstvo domačih krajev.

Karl II. Nadvojvoda Avstrijanski obiše v letu 1564
Bistriške planine nad Kamnikam.

(Konec.)

De je Karl Nadvojvoda avstrijanski, *) sin Ferdinand I. rimsko-nemškega Cesarja, Bistriške planine nad Kamnikam obiskal, je oznanjeval ta spominik, imenovan Firštova miza do leta 1826. Veliko bravcov je ta napis h sebi vabil. Leti braveci niso bili ljubi ubežnim, kteri so se tam perkrivali; svoje zavetje neznaniši in samotniši napraviti, so ta dragi spominik, imenovan Firštova miza, v Bistriški potok zavalili, kjer se je morebiti globoko doli po skalah leté razbil. Če tudi razbit ni, ga po vozki strugi tekoč globok Bistriški potok belimu dnevu skriva, in to, kar je še neusmiljenim sekiram, ki so na suhim iz njega čerke izbrisovale, ostalo, popolnama preč spira.

Za kamnitnim napisam pride dalje ustna pričevnost, de je Nadvojvoda šel iz Bistrice čez Gojzd proti Tuhinski dolini in prišel v gorjansko vasico dandanašnji imenovano: Žebejovo. Tukaj je prenočil v hiši, kteri se od tačas pravi „Cesarija“ ali per „Cesarju“.

Prosto ljudstvo ne dela veliko razločkov v naslovih (Titeln); Nadvojvoda so včasih imenovali firšt, včasih pa tudi cesar, kér je bil narviši poglavavar naših deželá, zraven pa sin rimsko-nemškega Cesarja Ferdinanda I. in oče rimsko-nemškega Cesarja Ferdinanda II. ki je za Cesarjam Matijam cesarovl.

Per hiši imenovani Cesarija se pišejo Janko. Morebiti je tudi ta perimek od tačas. Nadvojvoda, ki je imel veliko v spodnjih krajih Ilirije opraviti, je morebiti gospodarja Janeza, per ktem je prenočil, po spodnje-ilirsko Janko zgovarjal, de so potlej to ime za perimek v pisanju vzeli.

Ko je Cesar (prav za prav Nadvojvoda) se drugo jutro naprej bil odpravil, ino prišel do soseda od te hiše, kjer je bil prenočil, mu je rekel: Dobro jutro! Od teh Vojvodovih besed ima še dandanašnji zemlja in hiša zraven Cesarije ime: „Dobro jutro“ in kér je dandanašnji ta zemlja v dve polovici razdeljena, se eden nje gospodarjev še zdaj Juteršek piše.

Nadvojvoda Karl je vižal vojske zoper Turka. V letu 1575 so bili Ljubljancani njega svojega raškitnika in očeta sosébno svetačno sprejeli, ko jih je z svojo gospo Marijo, bavarsko vojvodnjo, obiskal. To je bilo ravno tisto leto, ko je bil mesca kersnika Herbart Turjaški z svojim sinom od silne turške množice obladan, de so mu glavo odrezali, ki je še dandanašnji v Turjaškim Gradu videti.

*) Rojen 3. Rožniveta 1540, umrl 1. Maliserpana 1590 v Gradcu. Kdor želi popolni življenjopis našega Nadvojvoda brati, ga bo v mnogohvaljeni „Dogodivšini stajerske zemlje“ ranjkiga gosp. Kremelna, na 163.—167. strani nasel.

Vredništvo.

Skerban za svoje Slovence, to je Štajerce, Krajnce, Korošce in druge je dal ta nadvojvoda po Hrovaškim več terdnjav napraviti zoper Turke, in v letu 1577 so bili po njegovim perzadevanju ravno iz tega namena začeli Karlovac staviti, kteri ima tudi od njega Karla svoje ime.

Leta nadvojvoda, kakor se iz zgorej rečeniga kaže, je bodi si že več ali manj slovensko govoril. O zlata rožica cesarske kervi, ktera si v naših gorah in planinah takó lepo slovensko zadišala, de te 281 let Slovenec ne more pozabiti, in te tudi nikdar pozabil ne bo! Slovenec dostikrat tudi terdiši ohrani spomin, ko silne skale, če se tudi v nje spomin vseka.

Iz zgor rečeniga se dalje tudi vidi, de perpovedvanja med ljudstvam niso prazne; le če ni nič pisaniga, se dostikrat ne more razločiti: kaj ima prav za prav kako perpovedvanje v sebi. Poženčan.

Kratkozhaſniza.

Neki kmet je svojiga preprostiga fina shenil, fin pa se je bal, kér ni imel ferzā do shenitve. Ozhe mu ferze dela, in mu rezhe: „Sin! le osheni se, nizh hudiga se ti ne bo sgodilo, glej! saj sim tudi jest oshenjen“. „Ozhe! per vaf je vfa druga, — mu odgovori preprosti fin. — Vi ste se pri materi shenili, mene pa filite, de bi ptuo shenfko vsel.“

Rovtarški.

Urno, kaj je noviga?

(Koliseum v Ljubljani) so konec pretečeniga mesca začeli zidati. Gosp. Withalm iz Grada nam bo to veliko hišo — koliseum imenovan — napravil, ktera bo več namenov imela. Pervi namen je, de bo kasarna v nji, kjer bodo tisti vojaki prebiváli, ktem morajo mestni hišni gospodarji staniše dajati; razun kasarne bo v sredi tega poslopja velik prostor za gledišče. Kar je pa nam pri ti napravi nar bolj všeč, je, de bo Ljubljansko mesto poslopje dobilo, kakoršniga smo v taki velikosti in lepoti do zdaj še pogrešovali. — Ta hiša bo v jami poleg „Najbelta“ stala, v kteri je dozdaj po nevtrudljivim prizadevanju mestnega poglavavarja, gospoda J. Hradeckita veliko tavzent murbnih drevesic izrejenih bilo.

Vganjka.

Zakaj goveja živila stojé in ležé prezvekuje?

Poženčan.

Znajdba vganjke v poprešnjim listu je:

Pajk.

Danashnjemu listu je osmi in dvajseti děl vinoréje in perlošten list Nr. 6 perdjan.

Shitni kup.	V Ljubljani		V Krajnu	
	2. Velkitravna.	28. Malitravna.	gold.	kr.
1 mernik Pphenize domazhe ..	1	21	1	27
1 » banafhke ..	1	21	1	24
1 » Turfhize	1	2	1	4
1 » Šorfhize	—	—	1	3
1 » Rèshi	—	59	1	4
1 » Jezhmena	—	51	—	51
1 » Profa	—	59	1	5
1 » Ajde	—	48	—	48
1 » Ovfa	—	36	—	34